

les ser en værdi i. Det forekommer mig, at næsten alle partier med forskellige variationer har sagt det samme, og det glæder mig, hvis det udtrykker en ægte holdning om at imødekomme de færøske ønsker, der måtte komme.

Vi er også af den opfattelse, at der eksisterer et fællesskab mellem færingerne og danskerne. Det er et fællesskab, der er historisk, kulturelt og også ofte familiemæssigt bestemt, og det forsvinder ikke fra den ene dag til den anden, men genskabes hver dag – fremover dog måske på nye betingelser. Derfor er de forhandlingselementer, der handler om den enkelte færings betingelser over for Danmark, også langt vigtigere end diskussionen om bloktilskuddets aftrapningstakt. Selvstændigheden for Færøerne betyder naturligvis national, statsretlig, folkeretlig og økonomisk selvstændighed, herunder også selvstændigt statsborgerskab, og det, vi skal diskutere, er arten og varigheden af de overgangsordninger, der er nødvendige for at sikre den nødvendige omstillingsproces på Færøerne.

Den nordiske dimension er en væsentlig del af fællesskabet mellem danskerne og færingerne, og derfor er det også min forventning, at færingerne i tilfælde af selvstændighed ønsker at tilslutte sig det nordiske samarbejde. Dermed bliver det nordiske samarbejde også en rettesnor for det endelige resultat af selvstændighedsprocessen i forholdet mellem Danmark og Færøerne. Men overgangsordningerne har selv sagt stor betydning for, hvor harmonisk forløbet bliver, og derfor er vores holdning til forhandlingerne om overgangsordningerne også, at den danske regering skal udvise stor åbenhed. Vi mener, at forudsætningen for en frugtbar proces for det første bygger på, at forhandlingsklimaet er præget af ikke bare gensidig respekt, som statsministeren udtrykker det – for den kan udøves umådelig køligt – men også af solidaritet og varme, også selv om forhandlerne fra Danmark personlig ikke er enige i, at ønsket om selvstændighed er klogt.

Der næst vil vi opfordre til, at forhandlingerne om dobbelt statsborgerskab får betydelig større betydning og vægt i forhandlingerne end forhandlingerne om bloktilskuddets afvikling. Efter min opfattelse bør fælles statsborgerskab have en lang afviklingsperiode, for dermed kan vi i praksis udtrykke fællesskab og solidaritet mellem danskerne og færingerne i en eventuel omstillingsfase. Efter afviklingsfasen må så de almindelige nordiske regler træde i kraft.

At bloktilskuddet i givet fald skal afvikles, er der ingen tvivl om. Jeg tror ikke, hverken danskerne eller færingerne ønsker, at de danske skatteydere skal forsørge de færøske, og om overgangsperioden så skal være 4 eller 15 år, må afgøres i forhandlingerne. Endvidere vil vi opfordre til, at de nødvendige beregninger, der måtte ligge til grund ved en eventuel skilsmisse, ikke får karakter af personregnestykker – om den enkelte færings så at sige løber rundt. Den slags opgørelser er unødvendige og usmægelige og kan bidrage til et negativt forhandlingsklima.

Til sidst vil jeg sige om forhandlingerne, at da der er tale om et rigsfællesskab, bør også grønlænderne og specielt den grønlandske regering være til stede ved forhandlingerne.

Så om forslaget til vedtagelse: Vi er glade for at konstatere, at afgørelsen ligger på Færøerne, og vi synes også, det er en god idé at nedsætte følgeudvalg. Det springende punkt er selvfølgelig spørgsmålet om at tage statsministerens redegørelse til efterretning. Efterretning er et interessant ord. Der står ikke »godkende«, og jeg forstår det sådan, at man konstaterer, at den danske regering har fremlagt et forslag til udspil til forhandlingerne – »udspil« vel at mærke. Det er ikke det samme som at sige, at resultatet ventes at blive sådan, og heller ikke en godkendelse af forløbet indtil nu.

Hvis denne fortolkning og forståelse af ordene »tage til efterretning« ikke bliver imødegået af forslagsstillerne, kan Enhedslisten godt tilslutte sig forslaget til vedtagelse.

Jann Sjørnsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er glad for, at Folketinget i dag får lejlighed til at drøfte forholdet mellem Danmark og Færøerne på baggrund af de forhandlinger, der er indledt mellem Færøernes landsstyre og regeringen om tilknytningen landene imellem.

Jeg vil gerne understrege, at Kristeligt Folkeparti tillægger rigsfællesskabet mellem Grønland, Færøerne og Danmark overordentlig stor betydning – både af historiske grunde, men i nok så høj grad på grund af de stærke personlige bånd, der er knyttet mellem vore folk. Lad mig bare for mit eget vedkommende sige, at det har haft stor betydning for mit syn på rigsfællesskabet og i særdeleshed på forholdet mellem Danmark og Færøerne, at jeg i sin tid gik på højskole her i Danmark sammen med fem færinger, som jeg og flere af mine højskolekam-